

[Aksel Larsen.]

kan klare dette samfunds økonomi uden at have forbrugsskatter, i særdeleshed når man tænker på, hvor stor en del af statsindtægterne der stammer fra forbrugsskatter. Men jeg afviser, at man vil forrykke den sociale balance ved at forøge forbrugsskatterne og formindske de direkte skatter. Jeg anser direkte skatter af en betydelig højde for at være en nødvendighed, hvis man vil socialt afbalancere virkningen af forbrugsskatterne.

Jeg kan altså ikke deltage i nogen lovsang til forbrugsskatternes pris, og jeg er på forhånd yderst betænkelig ved tanken om at indføre en almindelig omsætningsskat, selv om jeg er enig med det radikale venstre i, at den nuværende engrosoms, som vi har fået ved en sørgelig konservativ misforståelse og ved alt for ivrig imødekommenhed fra regeringens side, for længst burde være afløst af noget andet og bedre.

Hr. Peter Nielsen har engang, før folketinget trådte sammen, sagt, at når man ville genfremsætte momsforslaget, var det et tilbud. Jeg filosoferede over, hvad der lå i det. Nu kan jeg forstå, at der i hvert fald er nogen, der har opfattet det som et tilbud. Jeg må erkende, at venstre ikke synes at være særlig villig til at modtage tilbuddet, idet man kommer med en hel masse ideer om andre momsprocenter, men de konservative synes jo at være særdeles villige til at reflektere på tilbuddet. Ja, jeg skal ikke benytte denne lejlighed, hvor taletiden er meget kort, til at komme yderligere ind på det; kun vil jeg sige, at jeg synes, erfaringen burde sige til regeringen og socialdemokraterne her i tinget, at de bør blive meget betænkelige, når de konservative kommer og vil reflektere på et tilbud.

Og så er der spørgsmålet om, hvad i øvrigt meningen er med det lovforslag, vi har fået forelagt. For selv om der er sagt mange pæne ord om, at man skal benytte provenuet af mosen til at skaffe lettelse i de direkte skatter, er der jo ingen penge til det formål. Det er regnet ud, og vi fik beregninger, jeg tror, det var i april, hvorefter mosen kunne give et merprovenu ud over engrosomsen på 2.200 mill. kr., hvoraf 500 mill. kr. det første par år skulle gå til tilbagebetaling til købmændene, som har betalt engrosoms på de

varer, de har hjemme. Så er der 1.700 mill. kr. igen, og af dem skulle, det var man enig om, 1.200 mill. kr. bruges til direkte sociale kompensationer. Så var der 500 mill. kr. igen til at begynde at pille ved indkomstskatterne. Ja, og så havde man bare ikke taget i betragtning, at der er noget, der hedder punktskatter, som godt kunne trænge til at blive revideret, og adskillige af dem kunne måske trænge til at blive nedsat, og så er jo også de 500 mill. kr. borte med blæsten.

Jeg må i øvrigt sige om hele det indirekte skattesystem, at det trænger naturligvis i lige så høj grad som det direkte skattesystem til at blive kulegravet og revideret. Man må vurdere, hvorvidt punktskatterne er rigtigt afbalanceret, hvorvidt de ligger på de rigtige varer o. s. v.; der er også en jungle her. Det er knap så påtrængende som at få revideret indkomstbeskatningen, men det bør også gøres, og når jeg har sagt dette, har jeg jo samtidig sagt, at det udvalg, der formentlig bliver nedsat, får i hvert fald en praktisk arbejdsopgave, medens det skal vente på afgørelserne andre steder, idet det kan give sig til at gennemgå hele det indirekte skattesystem og få det kortlagt.

I selve kildeskatteforslaget, som vi skal behandle i næste uge, er der en manko på 700 mill. kr., som regeringen vel gerne vil have dækket, og det kan være, det er derfor, den har genfremsat sit momsforslag. Men jeg beklager meget: hvis vi skal tage statsministerens åbningstale alvorligt, så kan man heller ikke hente penge til det formål, for statsministeren har jo i sin åbningstale bl. a. sagt — Folketingstidende 1966-67, sp. 7 — at

„Børnetilskuddene må sættes op og den skattefrie bundgrænse forhøjes. Der må gennemføres større lønmodtagerfradrag samt et særligt persontilskud, og overgrænsen for proportionalstrækket må hæves.“

Han lovede endvidere, at man ville komme med reformforslag — jeg citerer fra sp. 11 —

„som fjerner den nuværende urimeligt høje beskatning af indkomststigningen fra det ene år til det andet, som løser sambeskatningsproblemet, og som giver en samlet lettelse i beskatningen for de dårligst stillede og medfører en mærkbar